

515. Абіе почто добродѣтель-та начинава да блистае, злоба-та ся преслѣдува (гони) съ смѣлость и безчиніе.

516. Человѣкъ не има по-голѣмъ врагъ отъ утроба-та си.

517. Животъ-а на тоя свѣтъ е една дѣтинска играчка.

518. Онаго пріятеля не треба да почи-ташъ за пріятель, ради кого-то ся принужда-вашъ да живѣешъ съ попеченія и размышленія.

519. За да ся ползувашъ отъ онова, кое-то желаешъ, нежелай нѣчто си, кое то не ти прилича.

520. Между безразсудны-те е иѣкакъ о-простено да ся шегува вѣкой; но тая свобода не прилича на оныя, кои-то иматъ званіе мудри.

521. Любостяжаніе-то е една болѣсть вѣсма опасна, какъ-то что воева противъ ду-ша-та и сердце-то; и толкова е вредителна, што-то всякій ся отдалячава, отъ оныя, кои-то а заразени [ударени] отъ тая болѣсть.

622. Най-лоши-те люди са они, кои-то е прощаватъ.

523. Не може никой да отбѣгне писано-о, какъ-то ся казва; обаче добро е да не чи-нашъ нѣкой ничто безъ предразмышленіе.

524. Благородство-то не е совершенно